

[Knud Lind]

vative ordfører have opdaget, at tildelingskriteriet hviler på et fuldstændig vilkårlighedsprincip, efter hvilket dette adelsmærke skal skænkkes. Det vil skabe splid hos de forskellige, for man taler bl.a. om en totalvurdering af alle miljømæssige forhold vedrørende en given vare og alle sammenlignelige varer. Det vil imidlertid stille krav om så omfattende ressourcerekrævende undersøgelser og vurderinger, at det næppe er gennemførligt.

Når det ikke er gennemførligt, så tager man det mere lemfældigt. Et slag på tasken, og du får et grønt miljømærke. Værsgo! Og så får vi striden. Når man senere opdager, at alligevel blev det ikke det, det skulle være, og man kan se i TV-Avisen, at andre har det grønne miljømærke, kan det skabe strid inden for erhvervslivet. Er det det, som den konservative ordfører mener er en ualmindelig klar lov? Det mener jeg bestemt ikke, og det tror jeg heller ikke industrien mener.

(Kort bemærkning).

Ole Bernt Henriksen (KF):

Nu er der jo ikke bopælspligt her på talerstolen endnu. Men jeg vil alligevel gribe ordet for at sige til hr. Knud Lind, at jeg vil fraråde, at vi foretager udvalgsbehandling af lovforslag i folketingsalen. Hensigten med lovforslaget er ganske klar – både efter lovforslaget og bemærkningerne – men at bestemme, hvordan vi nærmere skal gøre det, synes jeg i høj grad er stof til udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Trøjborg (S):

Jeg må dog sige til den konservative ordfører, at det var selvfølgelig en ganske interessant principiel diskussion, der blev rejst her, nemlig hvad vi forstår ved miljømæssigt betænkelige stoffer.

Ministerens holdning blev efterlyst. Jeg vil også efterlyse ministerens holdning. Den definition, som jeg giver af loven, er klar. Der er nu en mulighed for ikke alene at fjerne sundhedsskadelige stoffer, men også miljømæssigt betænkelige stoffer – uanset om de er miljømæssigt betænkelige i produktionsfasen eller i bortskaffelsesfasen – og at det nok skal dokumenteres, at der er alternativer, men at alternativerne, hvis de er miljømæssigt bedre, kan indføres og

disse bestemmelser kan tages i anvendelse. Sådan håber jeg at ministeren også fortolker det.

(Kort bemærkning).

Mogens Elvensø (FP):

Jeg vil om det famøse miljømærke sige til hr. Ole Bernt Henriksen:

Nu står der i den foreslåede § 10 a, at der skal laves en ny knopskydning. Der skal laves et nyt nævn. Der skal nedsættes et nævn med mange personer, der skal godkende disse miljømærker. Altså får vi en ny knopskydning. Ifølge lovene på miljøområdet gælder det kun om at ansætte og ansætte personale inden for det offentlige for at straffe erhvervslivet.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Hr. Ole Bernt Henriksen for en kort bemærkning, og så går vi videre til ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Ole Bernt Henriksen (KF):

Jeg skal selvfølgelig overlade svaret til ministeren, men blot henlede opmærksomheden på, at vi i de senere år har set stadig flere virksomheder lave stadig bedre og klarere deklamationer. Jeg ser dette som en fortsættelse af en udvikling, der længe har været i gang i ansvarsbevidste kredse af dansk erhvervsliv.

Gade (SF):

Det er et vigtigt lovforslag, vi behandler her. Ifølge bemærkningerne drejer det sig i EF om over 100.000 stoffer; så har vi nok lidt færre her. Men det er altså et omfattende område. Det er også et område, hvor der klart er brug for, at vi ruste os og prioriterer vores indsats.

Udgangspunktet for diskussionen – og vel også for forslagens udarbejdelse er – at vi tabte sagen om den danske anmelderordning ved EF-Domstolen. Vi har i høj grad set forslaget som en følge af, at vi tabte den sag. Det må vi indrette os efter. I stedet for har man vurderet, hvilke andre reguleringssystemer man kunne opbygge, og hvilke andre styringsinstrumenter man kunne indføre. Det er en tankegang, vi overordnet er enige i, og set i det lys vil jeg sige, at vi er ganske godt tilfredse med formuleringerne. Men jeg vil specielt nævnte to paragraffer.